

prima instanță – (Judecătoria Botanica, mun. Chișinău) V. Puică
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Biroul Vamal Centru,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată "Conditrans" împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea deciziilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 prin care s-a respins apelul Biroului Vamal Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 mai 2016,

c o n s t a t ă:

La 28 aprilie 2015 societatea cu răspundere limitată "Conditrans" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru prin care a solicitat anularea deciziilor asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială emise în baza proceselor-verbale cu privire la contravenție nr. 136/15 din 23 februarie 2015, și nr. 138/15 din 23 februarie 2015.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 23 februarie 2015 a fost întocmit procesul-verbal nr. 136/15, invocându-se încălcarea de către societatea cu răspundere limitată "Conditrans" a prevederilor art. 73 pct. 4 din Codul Vamal, fapt care ar reprezenta o contravenție în sensul art. 231 alin. (5) Codul vamal.

În aceeași zi a fost emisă și o decizie privind aplicarea unei sancțiuni, conform lit. a) a art. 232 Codul vamal, în mărime de 70 % din valoarea obiectului contravenției ceea ce constituie 492 584,40 lei.

Au mai relevat că, tot la 23 februarie 2015 a fost întocmit procesul-verbal nr. 138/15, invocându-se încălcarea de către societatea cu răspundere limitată "Conditrans" a prevederilor art. 93 pct. 4) din Codul vamal, fapt care ar reprezenta o contravenție prevăzută de art. 231 alin. (5) din Codul vamal.

În aceeași zi a fost întocmită și o decizie privind aplicarea unei sancțiuni conform art. 232 lit. a) din Codul vamal, în mărime de 70% din valoarea obiectului contravenției, ceea ce constituie suma de 240 819,04 lei.

Astfel, au menționat că, atât procesele-verbale cât și deciziile enunțate supra sunt ilegale și neîntemeiate.

Prin urmare, prin autorizațiile de admitere temporară eliberată de autoritatea vamală s-a autorizat regimul vamal de admitere temporară eliberate de autoritatea vamală s-a autorizat regimul vamal de admitere temporară a mijloacelor de transport indicate în procesele-verbale pe un termen de până la 31 august 2015. Autorizațiile au fost eliberate la data de 04 septembrie 2012.

Potrivit art. 73 alin. (5) din Codul vamal, mărfurile introduse până la 01 ianuarie 2014 în baza unui contract de leasing operațional care sunt destinate folosirii în calitate de mijloc de transport internațional de mărfuri și pasageri pot fi utilizate în regim vamal de admitere temporară cu suspendare totală până la 31 decembrie 2015.

În asemenea circumstanțe au mai relevat că, nu au existat condiții legale care ar justifica întocmirea proceselor-verbale și aplicarea sancțiunilor prin deciziile contestate.

De asemenea, au indicat că, colaboratorii vamali la întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție a indicat alte prevederi legale decât cele necesare.

Până la adoptarea deciziei, au relevat că, nu au fost elucidate circumstanțele prevăzute la art. 267 din Codul Vamal și anume, nu au fost elucidate circumstanțele fondate pe existența autorizațiilor de admitere temporară eliberate de autoritatea vamală, prin care s-a autorizat regimul vamal de admitere temporară a mijloacelor de transport pe un termen de până la 31 august 2015.

Totodată, au menționat că, de către pârît nu a fost stabilită vinovăția societăți reclamante, element obligatoriu al răspunderii contravenționale iar în procesul-verbal cu privire la contravenție nu au fost indicate locul și și timpul săvârșirii faptei, element obligatoriu prevăzut de Codul contravențional.

Mai mult ca atât, au indicat că, în decizia de sancționare nu este indicat cine anume a fost sancționat, adică date despre contravenient.

În final au menționat că, la 27 aprilie 2015 au aflat că prin scrisoarea nr. 28-11/3415 din 23 martie 2015 de către Biroul vamal Centru s-a dispus respingerea contestației.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 mai 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată "Conditrans" către Biroul Vamal Chișinău cu privire la anularea deciziei, s-a anulat deciziile nr. 136/15 și nr. 138/15 din 23 februarie 2015 emisă de Biroul vamal Chișinău privind sancționarea societatea cu răspundere limitată "Conditrans" în baza art. 231 pct. 5 din Codul vamal cu amendă în mărime de 70% din valoarea obiectelor contravenției, ce constituie 492584,40 lei și respectiv 240819,04 lei.

La 10 septembrie 2016 Biroul Vamal Chișinău a depus cererea de apel prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 mai 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016 s-a respins apelul depus de Biroul Vamal Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 mai 2016.

La 27 ianuarie 2017 Biroul vamal Centru a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și a hotărârii Judecătoriei Botanica din 11 mai 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Cererea de recurs a fost depusă în temeiul art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) din Codul de procedură civilă.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, Curtea de Apel Chișinău a motivat decizia în baza hotărârii Curții Constituționale din 03 noiembrie 2016.

Astfel, prin hotărârea în cauză Curtea Constituțională a declarat neconstituțională sintagma ”până la data de 31 decembrie 2014, inclusiv” și sintagma ”dar nu mai târziu de 01 ianuarie 2015” de la alin. (4) al art. 73 din Codul vamal.

Hotărârile Curții Constituționale produc efecte pe viitor și urmează să fie publicate în Monitorul Oficial timp de 10 zile de la data adoptării.

Respectiv, instanța de apel a aplicat o hotărâre a Curții Constituționale care nu are efect retroactiv, întru cât a aplicat-o pentru o situația care a avut loc în anul 2014, pe când Curtea Constituțională a pronunțat-o la 03 noiembrie 2015.

Mai mult, au indicat că, intrarea în vigoare a hotărârii Curții Constituțională este condiționată de publicarea acesteia, fapt ce la pronunțarea deciziei de către instanța de apel nu a avut loc.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 29 noiembrie 2016.

Potrivit scrisorii nr. 34743 copia deciziei a fost expediată părților la 16 decembrie 2016 (f.d. 48), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Cererea de recurs a fost depusă la 27 ianuarie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

În cererea de recurs nu se indică o încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat.

De asemenea se reține că, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Suplimentar, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul **de procedură civilă**.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a încălcat flagrant regulile de apreciere a probelor.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

Conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Biroul Vamal Centru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Biroul Vamal Centru, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari